

Galindo en remull

“**E**l tema del general Rodríguez Galindo és una bomba de temps que, per més que intentin evitar-lo, explotarà un dia o un altre i esquitxarà fort a molta gent”. El conec fa molt de temps i no és un home a qui li agradi fer-se l'important, ni tampoc posar-se melodramàtic. És un veterà en el complicat món dels serveis d'informació amb més de vint anys de professionalisme a l'esquena. Ha estat un agent operatiu molt temps. Té la formació dels homes acostumats a operar sobre el terreny i que han desenrotllat els sentits per reconèixer on trepitgen cada moment. No li agrada parlar per parlar. Sap el que es diu.

Aquests últims dies els jutges de l'Audiència Nacional Javier Gómez de Liano i Baltasar Garzón han mantingut uns contactes per coordinar-se i no sobreposar actuacions en les investigacions que porten endavant sobre el denominat “GAL verd”. Tots dos tenen el flamant general Enrique Rodríguez Galindo –i assessor de Ferran Cardenal, actual director de la Guàrdia Civil– en el punt de mira. El jutge Gómez de Liano pel rapte i assassinat dels presumptes etarres refugiats a Bayona, José Antonio Lasa i José Ignacio Zabala. I el jutge Garzón per l'assassinat de l'etarra Ramón Oñaederra i l'atemptat contra els germans Olaskoaga.

Ramón Oñaederra, *Kattu*, era un refugiat azkoitiarra que treballava en el bar Kayetenia de Baiona i que va ser abatut a trets per un comando de desconeguts en aquest mateix local, la tarda del 19 de desembre de 1983. Els fets van tenir lloc precisament poques hores després que Felipe González i François Mitterrand es trobessin a París per parlar d'ETA i la qüestió basca. L'assassinat de Kattu va ser reivindicat pels GAL i va convertir-se en el primer atemptat mortal d'aquesta organització que va fer la seva aparició pública amb el segrest de Segundo Marey. En els mesos successius, els GAL –que van amenaçar qui protegís o donés treball als refugiats– continuà una carrera sagnant que acabà amb la vida de Mikel Goikoetxea, *Txapela*, Bixente Perurena, “Peru”, Ángel Gurmindio,

Stein, i Eugenio Gutiérrez Salazar, *Tigre*. La dinàmica de la guerra bruta estava en marxa.

Christian Olaskoaga, de 22 anys, i el seu germà Claude, eren dos ciutadans d'Iparralde –no tenien cap activitat política ni sovintejaven els ambients nacionalistes– que el 18 de novembre de 1984, van decidir anar a la festa patronal del poble de Biriatu. En el moment d'aparcar el cotxe en un lloc pròxim a la plaça major, uns desconeguts els van tirotejar per sorpresa. Christian va morir en el acte i Claude va resultar ferit en una cama. L'atemptat també el van reivindicar els GAL.

Les diligències obertes per tots aquests crims van ser arxivades per falta de dades i encausats. Semblava que el misteri no s'esbrinaria mai. Però ara, com en el cas Lasa i Zabala, el jutge Garzón sembla que té indicis seriosos de la participació d'agents de la Guàrdia Civil destinats a la caserna d'Intxaurrenondo en tot això. I al davant d'Intxaurrenondo, en aquella època, hi havia Rodríguez Galindo. El general “picolet” té tots els números per ser interrogat com a imputat en els pròxims dies pels jutges de l'Audiència Nacional.

“El problema aquí és que si ‘empaperen’ Rodríguez Galindo per les primeres accions dels GAL –ha dit el meu interlocutor, amb cara de pomes agres– i li dona per parlar, aquí sortiran de seguit tota una colla

de gent com els generals Andrés Cassinello i José Antonio Sáenz de Santamaría. Oficials tan coneguts com Cándido Acedo, Mena..., en fi, la Bfblia. Pot sortir implicat fins a l'apuntador. La Guàrdia Civil és un cos molt jerarquitzat i Rodríguez Galindo, si ha fet coses brutes, no les assumirà tot sol. El rebombori pot ser immens”.

El jutge Garzón ha demanat al fiscal Pedro Rubira –considerat un professional de primera fila: va interrogar el banquer Mario Conde i li va facilitar l'estada a la presó d'Alcalà-Meco– un informe a partir de les cinc caixes de papers que formen el sumari Oñaederra. Tan bon punt li arribi poden començar a passar coses. “El diari *Abc* ha intentat igualar el tema moltes vegades amb portades descaradament a favor de Galindo, però jo sé de més d'un que ja té en remull” – setència l'antic conegut vinculat als serveis secrets. I és un home que normalment no s'equivoca. ■

XAVIER VINADER

“Els jutges de l'Audiència Nacional, Gómez de Liano i Baltasar Garzón tenen el general Rodríguez Galindo en el punt de mira per l'anomenat ‘GAL verd’.”